

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/130/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115010706
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Patrik Príbelský, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3115010706.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Patrika Príbelského PhD. a členov senátu JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Petra Tótha v trestnej veci proti odsúdenému G. K., nar. XX.XX.XXXX v W., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Ilava, prejednal sťažnosť odsúdeného, ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 2Pp/57/2015 zo dňa 29.07.2015 a na neverejnom zasadnutí konanom dňa 08. februára 2016, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného G. K.

z a m i e t a ,

pretože nie je dôvodná.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Trenčín napadnutým uznesením sp. zn. 2Pp/57/2015 zo dňa 29.07.2015 podľa § 415 ods.1 Trestného poriadku s poukazom na § 66 ods.1, ods.2 Trestného zákona zamietol návrh odsúdeného G. K. na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn.: 1T/24/2014 zo dňa 02.04.2014 pre prečin podľa § 323 ods.1 Tr. zákona, v trvaní 1 rok.

Toto uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože proti nemu v zákonnej lehote podal sťažnosť odsúdený. Sťažnosť bližšie zdôvodnil tým, že počas výkonu trestu mu nebol udelený žiaden disciplinárny trest a preto dodržiaval ústavný režim. Boli mu vytýkané i odsúdenia z minulosti, avšak tieto si už odpykal. Okresný súd tiež nedodrжал zákonnú lehotu na prejednanie jeho žiadosti.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí na základe podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Zároveň však krajský súd uvádza, že pri prieskumnej povinnosti zistil určité špecifiká celej veci. V prvom rade je potrebné poukázať na nesprávny postup okresného súdu, keď o žiadosti o podmienené prepustenie vôbec rozhodoval. Žiadosť totiž podal neoprávnený subjekt - matka odsúdeného. Podľa § 415 Tr. poriadku však príbuzný odsúdeného nie je oprávnený podať návrh na podmienené prepustenie. Keďže však okresný súd nesprávne založil svoju právomoc o návrhu rozhodnúť a pripustil tiež opravný prostriedok odsúdeného - tak krajský súd v tejto situácii uvedený nesprávny postup aproboval s cieľom, aby boli v čo najmenšej miere porušené práva odsúdeného, ktoré nadobudol nesprávnym postupom okresného súdu - a o sťažnosti preto rozhodoval považujúc ju za podanú oprávneným subjektom.

Zo spisového materiálu vyplýva, že Okresný súd Trenčín napadnutým uznesením zamietol návrh na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, tak ako je vyššie uvedené.

V odôvodnení napadnutého uznesenia súd prvého stupňa uviedol, že u odsúdeného nebola splnená materiálna požiadavka na podmienené prepustenie v tom smere, že preukázal polepšenie a že od neho možno očakávať v budúcnosti vedenie riadneho života a to vzhľadom na záver hodnotenia, v ktorom riaditeľ ÚVTOS neodporúča podmienené prepustenie odsúdeného.

Podľa § 66 Tr. zákona:

(1) Súd môže odsúdeného podmienenčne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody.

(2) Pri rozhodovaní o podmienenčnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 415 Tr. poriadku:

(1) O podmienenčnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva, záujmového združenia občanov alebo na návrh odsúdeného na verejnom zasadnutí. Ak bol návrh odsúdeného o podmienenčnom prepustení zamietnutý, môže ho odsúdený opakovať až po uplynutí jedného roka od zamietnutia okrem prípadu, že návrh bol zamietnutý len preto, že ho odsúdený podal predčasne.

(2) Ak podmienenčne prepustenie navrhne riaditeľ ústavu na výkon väzby alebo riaditeľ ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom odsúdený vykonáva trest, alebo sa k takému návrhu pripojí, môže rozhodnutie o tom, že odsúdený sa podmienenčne prepúšťa, urobiť so súhlasom prokurátora aj predseda senátu.

(3) O návrhu podľa odsekov 1 a 2 rozhodne súd najneskôr do 60 dní od jeho doručenia.

Zo spisového materiálu vyplynulo, že odsúdený začal trest vykonávať dňom 11.07.2015 a jeho koniec je určený na 11.07.2016. Lehotu na podmienenčnom prepustenie splnil 11.05.2015.

Správanie a vystupovanie odsúdeného počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody nebolo vždy na požadovanej úrovni. Následne sa jeho správanie stabilizovalo. Do práce nebol zaradený zo zdravotných dôvodov. Nebol disciplinárne odmenený, ani potrestaný. Resocializačná prognóza je nepriaznivá z dôvodu vysokého rizika sociálneho zlyhania. Len čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmienenčnom prepustení a riaditeľ ústavu prepustenie neodporúča.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti krajský súd potom konštatuje, že súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, keď na verejnom zasadnutí žiadosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

V prvom rade je potrebné skonštatovať, že odsúdený nemá automaticky na podmienenčnom prepustení nárok. Zákon ponecháva súdu plne na úvahu, či pri zohľadnení a zhodnotení všetkých skutočností návrhu vyhovie alebo nie. Samozrejme podmienkou je, aby svoje rozhodnutie racionálne a zrozumiteľne zdôvodnil. Zmyslom podmieneného prepustenia totiž nie je to, aby za dobré chovanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu odňatia slobody bol odsúdený (páchateľ) automaticky prepustený po vykonaní stanovenej doby trestu, bez zreteľa na účel trestu. Podmienenčnom prepustení je na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom k účelu trestu a k ďalším okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený i na slobode povedie riadny život a že neexistuje pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy. Pozitívna prognóza budúceho chovania odsúdeného je nutným predpokladom pre rozhodnutie o podmienenčnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody.

Táto prognóza musí vyplývať zo zhodnotenia chovania sa odsúdeného počas výkonu trestu a čiastočne i pred jeho výkonom (predchádzajúce odsúdenia). Význam má i zistenie, aké sociálne podmienky sú vytvorené pre odsúdeného po jeho prípadnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody.

V danom prípade z písomného hodnotenia i z dôkazov vykonaných súdom prvého stupňa na verejnom zasadnutí vyplýva, že správanie odsúdeného sa síce stabilizovalo, avšak nezískal zatiaľ žiadnu odmenu a v minulosti bol 3 súdne trestaný v priebehu rokov 2006 - 2011. Možno skonštatovať, že doterajším výkonom trestu odňatia slobody nepreukázal, že možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Riziko recidívy je u odsúdeného vysoké.

Sumarizujúc všetky uvedené skutočnosti potom naozaj nezostáva nič iné len konštatovať, že odsúdený dosiaľ nepreukázal polepšenie a nemožno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Okresný súd preto (odhliadnuc od nesprávneho založenia právomoci) postupoval správne, keď žiadosť odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol, pre nesplnenie materiálnej podmienky. Svoje rozhodnutie pritom náležite a fundovane zdôvodnil.

Ak odsúdený namieta, že okresný súd prihliadol na jeho trestnú minulosť a nerozhodol v zákonnej lehote, tak je potrebné uviesť, že i predchádzajúce odsúdenia je potrebné brať do úvahy pre potreby zistenia polepšenia a schopnosti viesť v budúcnosti riadny život. Je pravdou, že okresný súd o žiadosti nerozhodol v lehote 60 dní, avšak uvedená lehota je len tzv. lehotou poriadkovou, preto jej prípadné prekročenie nemá vplyv na zákonnosť rozhodovania. Nehľadiac už na to, že okresný súd v tomto prípade nemal o žiadosti vôbec rozhodovať.

Krajský súd sa preto stotožnil s rozhodnutím súdu prvého stupňa, že odsúdený aktuálne nespĺňa podmienky na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Z vyššie uvedených dôvodov preto krajský súd sťažnosť odsúdeného nepovažoval za dôvodnú a podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ju zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.